

1. Slyšte smutnou příhodu a zavřete se v putyce,
až vás pozve na vodu ten přízrak černý lodice,
slyšte smutnou příhodu, budete mít výhodu,
pozvala mě k noční plavbě k ústí Lužnice.

2. Plula nocí do dáli a kolem spaly vesnice,
ponocní nám mávali a budily se slepice,
plula nocí do dáli, v lese sovy houkaly,
černý vlny valily se kolem lodice.

R: Hej, tůň se blíží, vlny šíří děsnou paniku,
hej, už je tady, ďábel píše černou kroniku.

3. Vtom lodice promluvila, volá: "Přestaň pádlovat,
čeká dole bílá víla, kdo ji vidí, ten je rád,
bílá víla spanilá, pro tebe mě posílá,
vona stůně na dně tůně, nechce sama spát."

4. Ten, kdo žije, nechce k víle, volám:"Počkej, lodice,
se mnou si moc neužije, protože jsem z vesnice,
se mnou si moc neužije, ať spí sama, bestie,
ať ta víla s jiným líhá na dně Lužnice."

R:

5. Lodice se nedala, už praská pádlo dřevěný,
vidím, že mi nelhala, že ďábel juká z peřejí,
lodice se nedala, sem-tam se mnou strkala,
víry řvaly, v proudu stály skály zježený.

6. Voda, ta je silnější, a svaly mý nic nezmohou,
ryby, raci, korejši mi lížou hlavu ubohou,
voda, ta je silnější, víla už mě konejší,
plujte sami, kamarádi, chrápu pod vodou,
chrápu pod vodou, hej, chrápu pod vodou ...